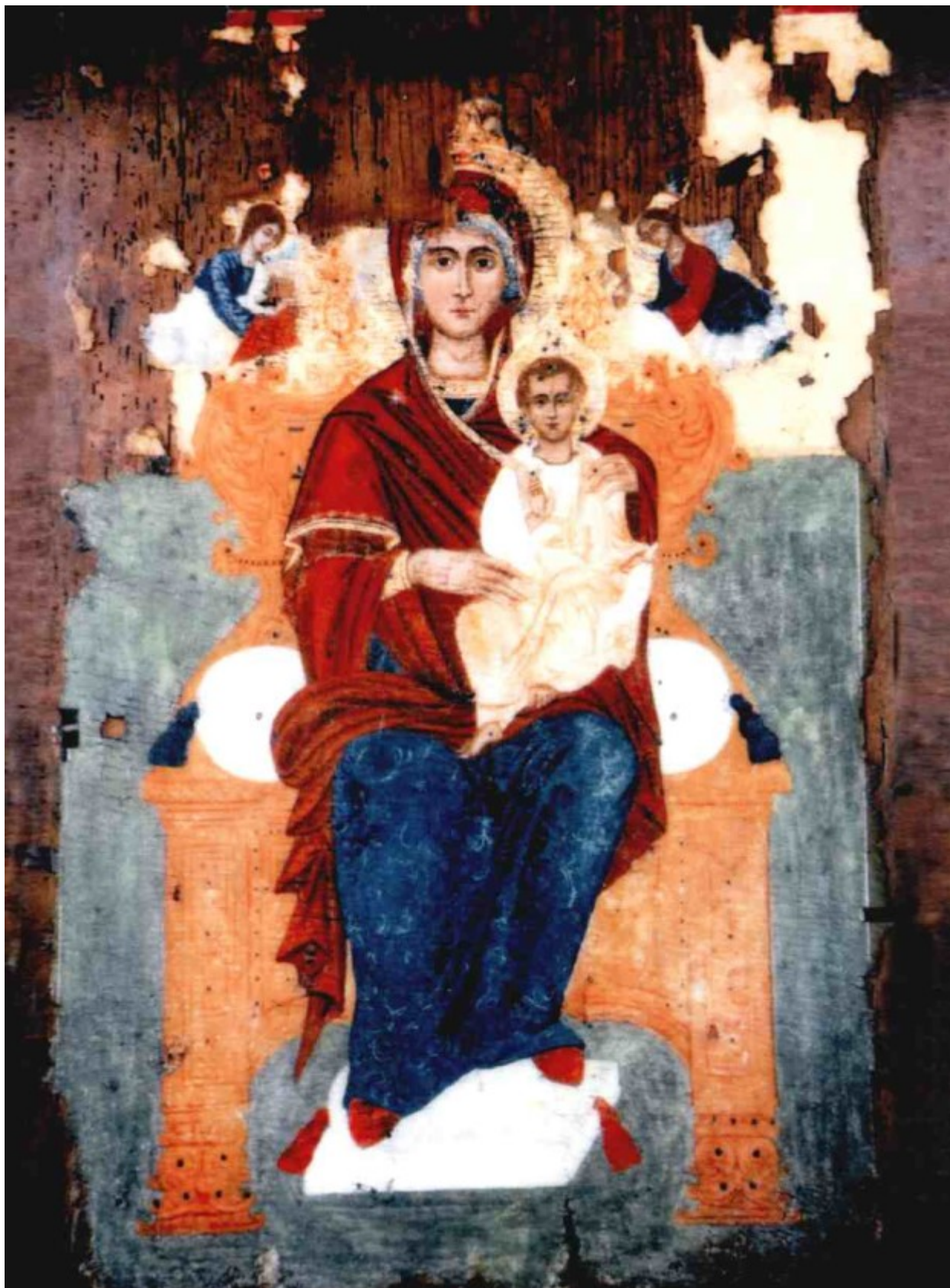

19 Αυγούστου 2014

Εικόνα Παναγίας Παραβουνιώτισσας

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Απολυτίκιο

Γαλιμητῶν τη εὐρέσει και Ερετριέων το καύχημα, και των Ελλήνων πάντων
εὐσεβές εγκαλλώπισμα. Νοσήματα διώκεις πανταχού και πάντας γαλουχείς ως
αγαθή. Οδηγείς τους τεθλιμμένους και τας ψυχάς των πίστει προστρεχόντων σοι·

Παραβουνιώτισσα σώσαι ταις πρεσβείαις σου, Άχραντε.

Η Ιερά Εικόνα της Παναγίας Παραβουνιώτισσας είναι μία από τις παλαιότερες εικόνες που έχουν διασωθεί στο διάβα των αιώνων. Εικάζεται ότι αγιογραφήθηκε τον 7^ο αιώνα μ.Χ. στην εποχή της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, επί Βασιλέως Ηρακλείου, μετά από μία νίκη του κατά των Περσών. Αγιογράφοι της Εικόνας ήταν δύο ασκητές μοναχοί από την Κύπρο, ο Σιλβέστρος και Ησαΐας. Οι μοναχοί αυτοί μαζί με άλλους χριστιανούς εγκαταστάθηκαν στην Προικόννησο ή αλλιώς στη νήσο Μαρμαρά, όταν ο αυτοκράτορας Ηράκλειος μετά από τη νίκη του κατά των Περσών, αποφάσισε να μεταφέρει χριστιανούς από την Κύπρο, για να κατοικήσουν στην Προικόννησο.

Οι μοναχοί Σιλβέστρος και Ησαΐας επέλεξαν να μείνουν στο βουνό, που ως σήμερα ονομάζεται Παναγία, εξαιτίας της ησυχαστικής τους ζωής. Εκεί ανήγειραν παρεκκλήσι στο όνομα της Υπεραγίας Θεοτόκου, και επειδή ακριβώς βρισκόταν **παρά την κορυφή του βουνού** έδωσαν την επωνυμία στην Παναγία. «**Παραβουνιώτισσα**». Έχτισαν λοιπόν το παρεκκλήσι της Παναγίας Παραβουνιώτισσας.

Το 1054 μ.Χ. με το χωρισμό των Εκκλησιών Ανατολής και Δύσης προξενήθηκαν πολλά δεινά. Οι Φράγκοι με τις Σταυροφορίες κατέκτησαν ακόμα και την Κωνσταντινούπολη (1204), τρομοκρατώντας, καίγοντας ναούς, σχολές και βιβλιοθήκες. Από τη μανία τους δεν ξέφυγε ούτε το παρεκκλήσι της Παναγίας Παραβουνιώτισσας. το οποίο πυρπόλησαν.

Για πολλούς αιώνες τα ερείπια του παρεκκλησίου έμεναν ανεξερεύνητα. Τον 16^ο αιώνα οικογένειες από το νησί δημιούργησαν μία κοινότητα στην πεδιάδα του βουνού, επειδή η τοποθεσία, τα ρυάκια που διαπερνούσαν την πεδιάδα και το κλίμα ήταν ιδανικά για την καλλιέργεια αμπελοκήπων. Έχτισαν εκεί και μια Εκκλησία, προς τιμή του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, πενιχρή όμως εξαιτίας του τουρκικού φόβου. Το χωριό που δημιουργήθηκε το ονόμασαν Γαλλιμή, ίσως επειδή τον 2^ο αιώνα π.Χ. η πεδιάδα αυτή ήταν καλυμμένη από θάλασσα σχηματίζοντας γαλήνιο λιμάνι.

Αφού πέρασε ένας αιώνας και πλέον, κάποιοι ποιμένες που έβοσκαν τα πρόβατά τους θέλοντας να φτιάξουν ένα μαντρί, έσκαψαν εν αγνοία τους στα ερείπια του παρεκκλησίου που προαναφέρθηκε. Όταν όμως διαπίστωσαν την ιερότητα του χώρου εγκατέλειψαν ίο έργο τους και έσπευσαν να αναγγείλουν το γεγονός στον εφημέριο του χωριού. Εκείνος αμέσως πήγε μαζί με τους ποιμένες και φιλόχριστους Γαλλιμίτες κι αφού έκαναν ανασκαφές, βρήκαν το δάπεδο του καέντος ναού και δύο κατεστραμμένα μανουάλια. ανάγλυφα από μάρμαρο. Έπειτα

με πολλή συγκίνηση ανέσυραν την Ιερά Εικόνα της Θεομήτορος, από ξύλο ασήπου, που μόλις διακρινόταν η μορφή Της. γιατί είχε φθαρεί από την πολύχρονη διαμονή κάτω από τη γη και την υγρασία.

Με φόβο Θεού και ευλάβεια λιτάνευσαν την Αγία Εικόνα έως τη Γαλλιμή και την τοποθέτησαν σαν πολύτιμο θησαυρό και στολίδι στο αριστερό κλίτος του Ιερού Βήματος του Ναού του Αγίου Γεωργίου του Τροπαιοφόρου. Με δαπάνη της πλούσιας οικογένειας Χατζή Δροσίνου ανακαινίστηκε η Ιερά Εικόνα από κάποιον αγιογράφο, Δημήτριο Κουτάλεως.

Επειδή η ανεύρεση της εικόνας έγινε Δευτέρα του Θωμά. καθιερώθηκε να εορτάζεται πανηγυρικά αυτή την ημέρα κάθε χρόνο έως σήμερα.

Μετά την ανταλλαγή του πληθυσμού από τη Μ. Ασία. οι πρόσφυγες που πήγαν στην Ερέτρια προτίμησαν να μεταφέρουν από τον τόπο τους μέσα σε δύο μεγάλα καίκια, αντί περιουσίας, την Αγία Εικόνα της Παναγίας, όπως και άλλες 410 εικόνες, γιατί πίστευαν περισσότερο στα θαύματα που αναβλύζουν από τη Χάρη των Αγίων, παρά στο μαμωνά, το χρυσό και τον άργυρο.

Οι ξενιτεμένοι Γαλλιμίτες. με δάκρυα στα μάτια, πριν βρουν κρεβάτι να ξαποστάσουν την πρώτη τους νύχτα στην Ερέτρια, λιτάνευσαν τις Ιερές Εικόνες με ιερέα τον Παπά Στρατή έως τον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου.

Μία ιερή μυσταγωγία με θυσιαστήριο τις καρδιές των προσφύγων εκτυλισσόταν μέσα στο ναό που η ψαλμωδία, το κλάμα και ο πόνος έκαναν τις εικόνες να τρίζουν, τα καντήλια να κινούνται, όπως μαρτυρούν μέχρι σήμερα πολλοί πρόσφυγες, σαν ένα σημάδι συμπαράστασης, ευλογίας και θείας παρηγοριάς.

Οι μισές εικόνες και οι μισοί πρόσφυγες μετακόμισαν στην Αμμουλιανή της Χαλκιδικής. Η Ιερά Εικόνα της Παναγίας Παραβουνιώτισσας έμεινε στην Ερέτρια για να συντροφεύει τους πρόσφυγες και τους απογόνους τους. Προς τιμή της Θαυματουργού Εικόνας δημιουργήθηκε νέα Ενορία στην Ερέτρια (31-3-1999) με Προεδρικό Διάταγμα και το 2002 χτίστηκε ένας μικρός αλλά χαριτωμένος ναός. ο Ιερός Ναός της Παναγίας Παραβουνιώτισσας, όπου στεγάζεται η Ιερά Εικόνα. Στις 12 Απριλίου 2010, Δευτέρα του Θωμά. που γιορτάζει η Παναγία Παραβουνιώτισσα. ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χαλκίδος κ.κ. Χρυσόστομος Β' έβαλε το θεμέλιο λίθο για την ανέγερση ενός νέου. μεγάλου Ναού, αντάξιου της τιμής που οφείλουμε στην Παναγία μας.

Πηγή: Ιερός Ναός Παναγίας Παραβουνιωτίσσης, www.paravouniotissa.gr